

Bilag 1

Ungepakke II indebærer en styrkelse af uddannelses- og erhvervsvejledningen

1. Baggrund

Regeringen, Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre indgik den 5. november 2009 finanslovsaftalen Aftale om flere unge i uddannelse og job, hvoraf fremgår en række initiativer, som skal bringe flere unge i uddannelse og job.

Erfaringen viser, at langt de fleste unge klarer selv at komme godt igennem uddannelsessystemet og videre ud på arbejdsmarkedet. Men der er en gruppe af unge, som ikke selv formår at komme i gang med uddannelse eller job. Særligt unge, der ikke kommer i gang umiddelbart efter grundskolen, har sværere ved senere i livet at få sikkert fodfæste. I en situation med stigende ledighed, skal der rettes særlig opmærksomhed på, at de unge ikke tabes på gulvet. Hvis en stor gruppe af unge bliver ramt af ledighed under den nuværende økonomiske krise, er der grund til at frygte, at det bliver svært at indhente det tabte, når tiderne igen bliver bedre. På den baggrund er aftalepartierne enige om en række initiativer, der skal styrke indsatsen, så flere unge kommer i job og uddannelse og på længere sigt resulterer i en bedre uddannet arbejdsstyrke.

Initiativerne bør ses samlet, da de for en stor dels vedkommende indbyrdes forudsætter hinanden. Der er forsøgt at skabe balance i initiativerne, således at institutionerne på den ene side får tilført opgaver og på den anden side aflastes for opgaver. Der vil således i stort omfang være tale om en omlægning af arbejdsopgaverne, således at der fremover ville skulle fokuseres på de unge, der er i risiko for ikke at gennemføre en ungdomsuddannelse, herunder specifikt de 15-17-årige og overgangen fra grundskole/10. klasse til ungdomsuddannelse.

Samtidig fjernes en række forpligtelser og vejledningsindsatsen afbureaukratiseres. Vejledningsinstitutionerne aflastes endvidere bl.a. i forhold til unge, der fremover vil betjene sig af e-vejledning. Endelig vil der blive etableret en ny ungedatabase, der stilles til rådighed af staten, således at der fremover kan trækkes en række oplysninger, som lægges til grund for den enkelte vejledning og sagsbehandling.

Nedenfor er opregnet en række initiativer, som indgår i Ungepakke II, og som samlet set vil indebære en styrkelse af uddannelses- og erhvervsvejledningen:

- Der spændes et sikkerhedsnet ud under de unge, der forlader 9. eller 10. klasse. Ingen får lov til at gå ud til ingenting.
- De unge får vurderet deres uddannelsesparathed forud for optagelse på en ungdomsuddannelse. Hermed tydeliggøres kommunernes ansvar for, at den unge har tilstrækkelige forudsætninger, når den unge skal påbegynde en ungdomsuddannelse.
- Vejledningen fokuseres mod den unges overgang fra grundskolen til en ungdomsuddannelse – hvor de unge for alvor er i risikozonen - med henblik på at fastholde den unge i sit uddannelsesforløb. Der er i dag et betydeligt frafald i perioden fra den 15. marts, hvor den unge vælger

uddannelse og til nogle måneder efter, hvor den unge gerne skulle være forankret i en ungdomsuddannelse.

- De unge 15-17-årige får pligt til at være i uddannelses, beskæftigelse eller anden aktivitet, der leder frem til, at den unge på længere sigt gennemfører en ungdomsuddannelse. De unge 15-17-årige får ret til at få et tilbud f.eks. i form af et afklarende forløb, hvis den unge ikke allerede er i gang. Kommunerne forpligtes således overfor den unge til at stille relevante tilbud til rådighed.
- Det vurderes, at det er for tidligt generelt at kræve, at vejledning skal starte i 6. klasse. Herved frigøres ressourcer til indsatsen over for de 15-17-årige, som har et større behov for vejledning.
- Der sker en generel afbureaukratisering af vejledningen, så de enkelte vejledningsinstitutioner får et større råderum for at tilrettelægge en indsats, der imødekommer det aktuelle behov for vejledning.
- Samtidig med at vejledningen afbureaukratiseres vil institutionerne blive målt på deres evne til at skabe resultater. Resultatmålingen vil blive genereret med afsæt i administrative data, som i forvejen er nødvendige for at varetage institutionens opgaveløsning.
- Der etableres e-vejledning, hvor ressourcer stærke unge og forældrene kan skaffe sig oplysninger og få vejledning. E-vejledningen vil betjene sig af kommunikationsplatforme, som mange unge og voksne allerede er fortrolige med, fx on-line-chat, telefon, e-mail mv. Det vil indebære at tilgængeligheden til vejledning vil blive styrket væsentligt.
- Der frigøres ressourcer til face-to-face-vejledning. I dag anvender vejlederne ca. halvdelen af deres arbejdstid på egentlig vejledning. En væsentlig årsag hertil er, at der anvendes betydelige ressourcer til administrativt arbejde, herunder at følge de unge. Udsatte unge har ofte kontakt til en række institutioner og myndigheder, bl.a. UU, uddannelsesstedet og forskellige kommunale forvaltninger. For at optimere støtten til unge er det vigtigt, at der kan etableres et overblik over de unges uddannelsesmæssige og beskæftigelsesmæssige situation. Med ungepakken etableres en database, der kan understøtte dette.
- Gennemførelsesvejledning som begreb afskaffes og erstattes af uddannelsesinstitutionernes pligt til at fastholde unge i uddannelse. Det bidrager til at undgå overlap i vejledningen og institutionerne stilles friere i valg af metoder og indsats, der skal til for at fastholde de unge i uddannelse.
- Midlerne til fastholdelsesindsatsen fordeles efter socio-økonomiske parametre, således at institutioner, der på grund af elevsammensætningen har en vanskeligere fastholdelsesopgave får tildelt flere ressourcer end institutioner, der har en elevsammensætning, der ikke er tilsvarende vanskelig at fastholde i uddannelse.